

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Petra Gemmela, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové, projednal v ústním jednání dne 18. 1. 2012 návrh **ministra spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, na zahájení kárného řízení ze dne 27. 9. 2011, proti **Mgr. J. K.**, místopředsedovi Krajského soudu v Brně, Husova 15, Brno, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Brožem, advokátem AK se sídlem Marie Steyskalové 62, Brno, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, **s e**

Mgr. J. K.,
místopředseda Krajského soudu v Brně,

I.
u z n á v á v i n n ý m , ž e

jako místopředseda krajského soudu zodpovídající za obchodní úsek připustil, aby v rozporu s platným rozvrhem práce Krajského soudu v Brně pro rok 2010 nebyly soudnímu oddělení 39 Ins, tedy jeho oddělení, v období od 18. 1. do 22. 2. 2010, s výjimkou šesti insolvenčních návrhů, přidělovány věci k projednání,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l

povinnosti spojené s funkcí místopředsedy soudu dle § 121 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb. a dopustil se jednání, jímž soudce ohrožuje důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

T í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1, 2 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 2 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

odnětí zvýšení platového koeficientu za výkon funkce místopředsedy soudu na dobu 6 (šesti) měsíců,
počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

II.

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

s e z p r o š ť u j e

kárného obvinění spočívajícího v jednání, že:

- 1) Jako místopředseda Krajského soudu v Brně, který je odpovědný za obchodní úsek tohoto soudu, připustil, aby insolvenční návrh dlužníka Oděvní podnik, a.s. byl v rozporu s platným rozvrhem práce Krajského soudu v Brně pro rok 2010 přidělen do soudního oddělení 39 Ins, tj. jeho vlastního oddělení.
- 2) Od zavedení systému ISIR umožňujícího automatizované přidělování nápadu v insolvenční agendě až do srpna 2011 neinformoval předsedu Krajského soudu v Brně o možnosti jeho využívání. Po provedení проверки pracovníky odboru dohledu Ministerstva spravedlnosti dne 4. 8. 2011 kárně obviněný soudce informoval předsedu soudu vědomě nesprávně, stejně jako pracovníky odboru

dohledu, že ISIR byl u krajského soudu testován, ale musel být vypnut z důvodu jeho nedostatků,

protože skutek **n e n í** kárným proviněním.

III.

Řízení o skutku, dle něhož kárně obviněný jako místopředseda krajského soudu odpovědný za obchodní úsek navrhl v rámci příslušné části rozvrhu práce tohoto soudu pro rok 2011 ustanovení 2.1.2., následujícího znění: *„Soudnímu oddělení 39 (soudce a místopředseda soudu Mgr. J. K.) budou přidělovány věci ve sledu nápadu v pořadí dle přílohy č. 3 do počtu 10 návrhů v každém kalendářním měsíci. Další návrhy na zahájení insolvenčního řízení podle zák. č. 182/2006 Sb. (insolvenční zákon), nebudou k oddělení 39 (soudce a místopředseda soudu Mgr. J. K.) přidělovány, nerozhodne-li v odůvodněných případech předseda a v době jeho nepřítomnosti příslušný místopředseda soudu jinak. Toto omezení se nevztahuje na postupy dle bodů 2.1.3., 2.1.4. a 2.1.5.“* Kárně obviněný soudce tak učinil, přestože si dle názoru navrhovatele musel být vědom možné zneužitelnosti a netransparentnosti, byla-li by využita možnost rozhodnout o přidělení věci předsedou soudu a zejména místopředsedou soudu, tj. samotným kárně obviněným soudcem, a též rozporu navrženého ustanovení rozvrhu práce s čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod

s e z a s t a v u j e .

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Kárně obviněný místopředseda soudu (dále též pouze „kárně obviněný“) se dle navrhovatele dopustil následujícího jednání, kterým měl naplnit skutkovou podstatu kárného provinění:

1) Jako místopředseda Krajského soudu v Brně (dále též „KS“ nebo „krajský soud“), který je odpovědný za obchodní úsek tohoto soudu, připustil, aby insolvenční návrh dlužníka Oděvní podnik, a.s., byl v rozporu s platným rozvrhem práce KS pro rok 2010 přidělen do soudního oddělení 39 Ins, tj. jeho vlastního oddělení.

2) Jako místopředseda KS zodpovídající za obchodní úsek připustil, aby v rozporu s platným rozvrhem práce KS pro rok 2010 nebyly soudnímu oddělení 39 Ins, tedy jeho oddělení, v období od 18. 1. do 28. 2. 2010, s výjimkou šesti insolvenčních návrhů, přidělovány věci k vyřízení.

3) Od zavedení systému ISIR umožňujícího automatizované přidělování nápadu v insolvenční agendě až do srpna 2011 neinformoval předsedu KS o možnosti jeho využívání. Po provedení prověrky pracovníky odboru dohledu ministerstva spravedlnosti dne 4. 8. 2011 kárně obviněný soudce informoval předsedu soudu vědomě nesprávně, stejně jako pracovníky odboru dohledu, že ISIR byl u KS testován, ale musel být vypnut z důvodu jeho nedostatků. Ve skutečnosti byl automatizovaný systém spuštěn u příslušného KS pouze dne 4. 1. 2011 od 7.46h do 8.41h a celkem bylo za jeho spuštění přiděleno 5 věcí.

4) Jako místopředseda KS odpovědný za obchodní úsek navrhl v rámci příslušné části rozvrhu práce tohoto soudu pro rok 2011 ustanovení 2.1.2., následujícího znění: *„Soudnímu oddělení 39 (soudce a místopředseda soudu Mgr. J. K.) budou přidělovány věci ve sledu nápadu v pořadí dle přílohy č. 3 do počtu 10 návrhů v každém kalendářním měsíci. Další návrhy na zahájení insolvenčního řízení podle zák. č. 182/2006 Sb. (insolvenční zákon), nebudou k oddělení 39 (soudce a místopředseda soudu Mgr. J. K.) přidělovány, nerozhodne-li v odůvodněných případech předseda a v době jeho nepřítomnosti příslušný místopředseda soudu jinak. Toto omezení se nevztahuje na postupy dle bodů 2.1.3., 2.1.4. a 2.1.5.“* Kárně obviněný soudce tak učinil, přestože si dle názoru navrhovatele musel být vědom možné zneužitelnosti a netransparentnosti, byla-li by využita možnost rozhodnout o přidělení věci předsedou soudu a zejména místopředsedou soudu, tj. samotným kárně obviněným soudcem, a též rozporu navrženého ustanovení rozvrhu práce s čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

V odůvodnění navrhovatel uvedl, že v rámci dohledu nad prací soudů vykonávaného na základě § 123 odst. 1 písm. k) zákona č. 6/2002 Sb. (sledování chodu soudních kancelářů) zjistil nesrovnalosti při přidělování nápadu insolvenčních věcí u KS v Brně, proto rozhodl o provedení prověrky. Prověrka byla zaměřena na období let 2010 – 2011 a byly při ní zjištěny skutečnosti popsané v tomto návrhu na zahájení řízení.

Ad 1)

Ve vztahu k bodu 1) navrhovatel v kárném návrhu podrobně popsal jím zjištěné okolnosti přidělení zde uvedené věci. Dne 18. 1. 2010 ve 13.25h byl u KS v Brně podán insolvenční návrh dlužníka Oděvní podnik, a.s. Jednalo se o prostý insolvenční návrh, který nebyl spojen s návrhem na povolení reorganizace. Věc tedy měla být přidělena v rámci tzv. "velkého kolečka", tj. postupně podle pořadí soudních oddělení dle přílohy č. 3 rozvrhu práce krajského soudu platného pro rok 2010. Věc byla přidělena do senátu 39 Ins, a to pod sp. zn. 39 INS 398/2010. Navrhovatel uvádí, že z dokazování vyplynulo, že při zachování tohoto systému nebylo na řadě oddělení 39 Ins, kterému byla věc přidělena, z čehož dovozuje, že kárně obviněný Mgr. K. nebyl zákonným soudcem.

Přidělení věci bylo zkoumáno i Vrchním soudem v Olomouci, který v usnesení sp. zn. 24 ICM 1452/2010, 12 VSOL 2/2011-303 ze dne 6. 4. 2011, konstatoval, že aplikace rozvrhu práce KS v Brně byla ve zkoumaném období přinejmenším nedůsledná, což vyvolává závažné pochybnosti o řádném přidělování věcí do jednotlivých soudních oddělení. Kárně obviněný byl pro rok 2010 i 2011 místopředsedou krajského soudu odpovědný za úsek obchodněprávní, včetně plnění úkolů soudního dohledu týkající se mj. rozhodování insolvenčních věcí. Měl tedy v souladu s § 126 odst. 1 písm. a), j), o) zákona č. 6/2002 Sb., ve spojení s § 121 odst. 3 téhož zákona, dohlížet na řádnou aplikaci rozvrhu práce. Kárně obviněný tak připustil, aby na jím spravovaném úseku docházelo k nesprávnému přidělování věcí v rozporu s rozvrhem práce a principem zákonného soudce, což je dle navrhovatele velmi závažným porušením povinností místopředsedy soudu. Toto porušení je umocněno tím, že v daném případě se jednalo o nestandardní přidělování věcí vlastnímu soudnímu oddělení kárně obviněného. Věc byla medializována a citlivě vnímána odbornou i laickou veřejností. Kárně obviněný proto svým jednáním též ohrozil důvěru v nezávislé, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Ad 2)

Od přidělení věci 39 INS 398/2010 (dlužník Oděvní podnik, a.s.), tj. od 18. 1. 2010, byl soudnímu oddělení 39 Ins zastaven nápad. Dne 21. 1. 2010 byla do tohoto oddělení přidělena věc sp. zn. 39 INS 492/2010, z důvodu souvislosti v osobách účastníků řízení, tj. standardním postupem, a dne 17. 2. 2010 věc sp. zn. 39 INS 1490/2010, která se týkala dlužníka Javořice, a.s. V průběhu února 2010 napadly soudnímu oddělení 39 Ins další 4 návrhy, běžný nápad byl obnoven od 1. 3. 2010. Důvody pro zastavení nápadu nelze nalézt v rozvrhu práce KS v Brně pro rok 2010, ani v jeho přílohách o změnách učiněných v průběhu roku 2010. Nebyl o něm nalezen žádný záznam, nelze jej vysvětlit žádným postupem vyplývajícím z platného rozvrhu práce. Předseda KS na výzvu ministerstva spravedlnosti (dále též „ministerstvo“) dne 23. 9. 2011 uvedl, že Mgr. K. nápad nezastavoval, nebo si na to nevzpomíná.

Navrhovatel konstatuje, že od přidělení věci 39 INS 398/2010 dne 18. 1. 2010 do 28. 2. 2010, tj. v období, kdy byl soudnímu oddělení Mgr. K. zastaven nápad, napadlo KS v Brně celkem 295 insolvenčních návrhů. U všech těchto věcí lze tedy důvodně předpokládat, že v důsledku uvedeného postupu o nich rozhodoval či rozhoduje soudce, který není či nebyl zákonným soudcem. Kárně obviněný, který je osobou zodpovědnou za řádný chod obchodněprávního úseku, tak připustil, aby na jím spravovaném úseku docházelo k nesprávnému přidělování věcí, tj. v rozporu s rozvrhem práce a principem zákonného soudce. Tím podle názoru navrhovatele závažným způsobem porušil povinnosti místopředsedy soudu. Závažnost tohoto provinění je opět zvýšena tím, že se jednalo o přidělování či nepřidělování věcí jeho vlastnímu soudnímu oddělení.

V doplnění kárného návrhu ze dne 17. 10. 2011 navrhovatel uvedl, že předseda KS v Brně mu dne 3. 10. 2011 postoupil vyjádření k přidělování insolvenčních věcí u Krajského soudu v Brně vypracované dne 30. 9. 2011 dozorčí úřednicí tohoto soudu M. D. V tomto vyjádření je popsán postup při přidělení insolvenční věci dlužníka Javořice, a.s., která na KS v Brně napadla dne 17. 2. 2010. Návrh měl být dle rozvrhu práce přidělen do oddělení 40 Ins, neboť na tomto oddělení byl vyřizován původní (první) návrh tohoto dlužníka. Dle pokynu kárně obviněného místopředsedy soudu byl tento insolvenční návrh přidělen do oddělení 39 Ins, přestože v tuto dobu mělo zastavený nápad. Věc je vedena pod sp. zn. 39 INS 1490/2010.

Navrhovatel požádal dne 3. 10. 2011 o vysvětlení vedoucí podatelén a doručného oddělení KS – J. R., která uvedla, že jí kárně obviněný telefonickými pokyny až do roku 2010 ukládal, aby jeho oddělení 39 Ins (případně jinému oddělení) zastavovala na určitou dobu nápad nových věcí. Tyto pokyny byly pouze ústní, neměly oporu v zákoně o soudech a soudcích, v platném rozvrhu práce KS ani v jiných právních předpisech. O těchto ústně udělených pokynech nebyla často informována ani dozorčí úřednice M. D.

Obě uvedené výpovědi dle navrhovatele prokazují jeho závěr o závažném, úmyslném a dlouhodobém porušování povinností spojených s funkcí místopředsedy soudu. Zároveň tím kárně obviněný porušil i povinnosti soudce, zejména povinnost chovat se tak, aby nezavdal příčinu ke snížení důvěry v soudnictví a důstojnosti soudcovské funkce, neboť nelze přehlédnout medializaci jeho jednání a vliv na vnímání justice odbornou i laickou veřejností. Na základě těchto skutečností navrhovatel změnil svůj původní návrh na uložení kárného opatření odvolání z funkce místopředsedy na odvolání z funkce soudce.

Ad 3)

K tomuto bodu navrhovatel uvedl, že Krajský soud v Brně jako jediný krajský soud v České republice nevyužívá možnost automatizovaného přidělování nápadu v insolvenční agendě (ISIR). Kárně obviněný to pracovníkům dohledu ministerstva spravedlnosti vysvětloval tím, že při několikadenním testování se projevily potíže systému, který nedokázal reagovat na určité situace (návrhy manželů, subjektů v koncernu atd.). Toto tvrzení však nebylo pravdivé. Na ostatních krajských soudech je tento systém využíván bez uvedených problémů. Dálkovým přístupem do systému ISIR bylo zjištěno, že KS v Brně měl automatický nápad věcí spuštěn pouze dne 4. 1. 2011. První návrh byl takto přidělen v 7.46h a poslední v 8.41h. Celkem takto bylo přiděleno 5 věcí. Navrhovatel z tohoto dovozuje, že KS v Brně se automatizovaný systém přidělování nápadu nepokoušel testovat či upravovat, ale okamžitě po spuštění jeho provoz ukončil. Odbor dohledu ministerstva spravedlnosti si k tomuto postupu vyžádal stanovisko předsedy soudu, který ve svém vyjádření ze dne 23. 9. 2011 uvedl, že se o možnosti využívání automatizovaného přidělování nápadu věcí dozvěděl až při prověrce prováděné ministerstvem spravedlnosti v srpnu roku 2011. Kárně obviněný místopředseda uvedl předsedovi soudu shodné informace

ohledně spuštění a zastavení provozu tohoto systému jako pracovníkům odboru dohledu ministerstva spravedlnosti.

Navrhovatel se domnívá, že kárně obviněný porušil povinnosti místopředsedy soudu, pokud vědomě nesprávně informoval po provedení prověrky předsedu soudu o tom, že systém byl testován a nefungoval. Současně lze dle navrhovatele v tomto jednání spatřovat porušení povinností soudce stanovených v § 80 odst. 1 a odst. 2 písm. a), b) a f) zákona č. 6/2002 Sb. Navrhovatel toto své tvrzení nespecifikoval, neuvedl bližší podrobnosti k souvislosti jednání kárně obviněného popsaného pod bodem 3) s porušením povinností soudce upravených ve výčtu ustanovení zákona o soudech a soudcích.

Ad 4)

Navrhovatel pak předložil kárnému senátu k posouzení i jednání kárně obviněného spočívající v tom, že jako místopředseda krajského soudu odpovědný za obchodní úsek navrhl do rozvrhu práce pro rok 2011 ustanovení 2.1.2. ve znění citovaném výše (tj. že oddělení 39 Ins má být přidělováno 10 návrhů v měsíci dle přílohy č. 3, další návrhy budou přiděleny pouze dle rozhodnutí předsedy, v době nepřítomnosti místopředsedy soudu). Navrhovatel připouští, že rozvrh práce vydává dle § 41 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb. předseda soudu po projednání se soudcovskou radou, a že tedy odpovědnost kárně obviněného místopředsedy soudu je v tomto směru omezená. Z písemného vyjádření předsedy KS v Brně však vyplývá, že předmětnou část rozvrhu práce navrhl kárně obviněný místopředseda, který si dle navrhovatele musel být vědom možné zneužitelnosti a netransparentnosti, pokud zde upravil možnost rozhodnout o přidělení věci předsedou soudu, a zejména místopředsedou soudu, tj. jím samotným. Po upozornění ministerstva byl vedením KS rozvrh práce s účinností od 1. 7. 2011 změněn tak, že byla vypuštěna část připouštějící přidělení věci na základě rozhodnutí předsedy či místopředsedy soudu.

Dle navrhovatele tak nejsou pochybnosti o tom, že kárně obviněný soudce porušil povinnosti soudce vykonávat svědomitě svou funkci a při výkonu funkce a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů, prosazovat a obhajovat nezávislost soudnictví a jeho dobrou pověst, chovat se tak, aby nezavdal příčinu ke snížení důvěry v soudnictví a důstojnosti soudcovské funkce, a dbát svým chováním o to, aby nestrannost soudce nebyla důvodně zpochybňována. Kárně obviněný soudce zároveň porušil povinnosti spojené s funkcí místopředsedy soudu. Tím spáchal kárné provinění dle § 87 odst. 1, 2 zákona o soudech a soudcích. Ze všech výše uvedených důvodů proto navrhovatel navrhuje kárnému soudu, aby jako kárné opatření uložil odvolání z funkce soudce.

II. Vyjádření kárně obviněného soudce

Kárně obviněný soudce podal ke kárnému návrhu prostřednictvím svého obhájce obsáhlé vyjádření. K jednotlivým bodům návrhu na zahájení kárného řízení uvedl následující:

Ad 1)

Přidělování návrhů na zahájení insolvenčního řízení prováděla vedoucí soudní podatelny J. M. (nyní R.), v době její nepřítomnosti paní S. (nyní J.). Pracovnice podatelny se na kárně obviněného obracely pouze v případě pochybností o přidělení věci dle specializací uvedených v rozvrhu práce. Způsob přidělení věci dlužníka Oděvní podnik, a.s., byl prověřován opakovaně na různých úrovních. V květnu 2011 prověřovala přidělení na pokyn předsedy soudu dozorčí úřednice obchodního úseku M. D. V průběhu května 2011 provedlo prověrku přidělení této věci též ministerstvo spravedlnosti. Obě kontroly byly uzavřeny se závěrem, že přidělení věci bylo bez závad. Prokazuje to přípisem ze dne 14. 5. 2010, podepsaným M. D., adresovaným předsedovi KS v Brně, v němž je uvedeno, že bylo zjišťováno přidělení insolvenčního návrhu na dlužníka Oděvní podnik, a.s., přičemž nebylo zjištěno žádné pochybení.

Kárně obviněný odkázal také na své vyjádření podané v řízení u odvolacího soudu pod sp. zn. 3 VSOL 222/2010. V podání ze dne 15. 6. 2010 popsal postup, který vedl k přidělení věci k soudnímu oddělení 39 Ins. Tyto závěry Vrchní soud v Olomouci akceptoval ve svém rozhodnutí ze dne 7. 7. 2010, č. j. 3 VSOL 3/2010-B-256. Stejně posoudil Vrchní soud v Olomouci správnost přidělení insolvenční věci i v rozhodnutí č. j. 3 VSOL 200/2009-B-98 ze dne 12. 8. 2009. Ke změně názoru ohledně přidělení věci dlužníka Oděvní podnik, a.s., došlo až v rámci řízení o žalobě pro zmatečnost, konkrétně v rozhodnutí téhož soudu č. j. 12 VSOL 2/2011-303 ze dne 6. 4. 2011.

Ve vztahu k tomuto bodu kárně obviněný soudce dále vznáší námitku opožděnosti podání kárného návrhu. Nesprávné přidělení předmětné věci bylo konstatováno v rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 13. 12. 2010, č. j. 24 ICm 1452/2010-153. Toto rozhodnutí bylo dne 13. 12. 2010 zveřejněno v insolvenčním rejstříku. Od tohoto okamžiku mohl navrhovatel o chybném přidělení předmětné věci vědět. Kárně obviněný dále upozorňuje na medializaci uvedeného rozhodnutí KS v Brně. Navrhovatel se o údajném pochybení v otázce přidělení předmětné věci mohl nejpozději dozvědět dne 6. 4. 2010, tj. vydáním potvrzujícího rozhodnutí odvolacího soudu. Dle názoru kárně obviněného tedy subjektivní lhůta započala běžet od 14. 12. 2010 (zveřejnění prvostupňového rozhodnutí KS v Brně v insolvenčním rejstříku) a skončila dne 14. 6. 2011.

Dle názoru kárně obviněného byl princip zákonného soudce ve věci dlužníka Oděvní podnik, a.s. zachován. Kárně obviněný byl v dobré víře, že mu je věc přidělena v souladu

s nastavenými pravidly, v době přidělení nebylo rozumného důvodu pochybovat o tom, že mu věc jako zákonnému soudci náleží.

Ad 2)

Otázka zastavování nápadu nových věcí byla řešena v rozvrhu práce KS v Brně pro rok 2010 pro úsek trestní a obchodní. Kárně obviněný odkazuje na bod 7/ textové části rozvrhu práce Krajského soudu v Brně pro rok 2010 pro obchodní úsek (dále též pouze „rozvrh práce“): *„Věci, které nemohou být soudci přiděleny z důvodu déle trvající absence a věci již přidělené, které soudce nemůže projednávat (déle trvající absence, podjatost, apod.), se přidělí jinému soudci v příslušné soudní kanceláři. Není-li možno tímto způsobem věci přidělit jinému soudci v příslušné soudní kanceláři, přidělí se dalšímu soudci v pořadí podle přílohy č. 1, č. 1a) nebo č. 2 nebo č. 3. nebo č. 3a) – nerozhodne-li v odůvodněných případech předseda a v době jeho nepřítomnosti příslušný místopředseda soudu jinak. O tom, jde-li o déle trvající absenci, není-li tak stanoveno právním předpisem, přísluší rozhodnout předsedovi KS v Brně (v době jeho nepřítomnosti příslušnému místopředsedovi), který v těchto případech dá pokyn podatelně k zastavení nápadu příslušnému soudci a k postupu podle tohoto bodu.“*. Z tohoto znění kárně obviněný dovozuje možnost zastavení nápadu, přičemž forma pokynu pro jeho zastavení nebyla blíže upravena, mohlo jít tedy i o ústní pokyn.

Kárně obviněný uvádí, že snížení nápadu funkcionářům soudu je běžnou praxí. Do 18. 1. 2010 byl ostatně nápad do oddělení kárně obviněného 39 Ins bez omezení. Po přidělení věci sp. zn. 39 INS 398/2010 dlužníka Oděvní podnik, a.s. kárně obviněný dospěl k závěru, že toto insolvenční řízení, další přidělené věci a agenda spojená s výkonem funkce místopředsedy soudu představují mimořádnou zátěž. Kárně obviněný soudce dále uvádí rozsah svých dalších pracovních aktivit, které představovaly značnou časovou zátěž. V souladu s běžnou praxí z předchozích období tak kárně obviněný udělil podatelně soudu prostřednictvím její vedoucí - paní R. pokyn k zastavení nápadu pro senát 39 Ins. Kárně obviněný místopředseda soudu odůvodňuje zastavení nápadu též charakterem insolvenčních řízení, v nichž je třeba průběžně činit úkony směřující k jejich ukončení; insolvenční zákon stanoví pro jednotlivé úkony soudu velmi krátké lhůty. Jako místopředseda soudu byl kárně obviněný vytížen povinnostmi spojenými s touto funkcí, zastavení nápadu v případě přetížení soudce je běžně užíváno i v jiných agendách (např. na trestním úseku). Tento stav přetížení přetrvával až do konce února 2010, nápad byl obnoven od 23. 2. 2010.

Kárně obviněný uzavírá, že pravidla rozvrhu práce KS v Brně pro rok 2010 v zásadě připouštěla pokyn k zastavení nápadu bez určení formy pokynu, a to pro úsek obchodní a trestní. Za takto nastavená pravidla nese odpovědnost předseda soudu, nikoliv místopředseda. Pozastavení nápadu neskončilo 28. 2. 2010, jak tvrdí navrhovatel, ale 23. 2. 2010. Do tohoto data byly do oddělení 39 Ins přiděleny dvě věci, a to v souladu s pravidly přidělování – spojení manželských insolvencí a koncernová věc. Zbýlé čtyři věci byly

přiděleny až po obnovení nápadu po 23. 2. 2010, zcela v souladu s principem zákonného soudce.

Ad 3)

Kárně obviněný v tomto bodu namítá opožděnost kárné žaloby. Navrhovatel odvozuje počátek vytýkaného jednání od zavedení systému ISIR, který byl u KS v Brně zaveden od účinnosti insolvenčního zákona, tj. od 1. 1. 2008. Ministerstvo spravedlnosti je ústředním orgánem státní správy soudů. Dle § 123 odst. 1 písm. m) zákona č. 6/2002 Sb. usměrňuje a řídí využívání informačních technologií a podle § 123 odst. 2 písm. a) téhož zákona ministerstvo sleduje a hodnotí postup soudů, k tomu účelu využívá elektronické evidence věcí, atd. Kárně obviněný dovozuje, že v případě řádného výkonu těchto pravomocí musela být ministerstvu skutečnost, že KS v Brně nevyužívá systém automatického přidělování věcí, známa již od roku 2008. Přesto na tuto skutečnost neupozornilo.

Povinnost užívání automatického systému přidělování insolvenčních věcí nevyplyvá z žádné právní normy, nelze tedy dovozovat porušení této povinnosti ani sankci. Systém ISIR procházel od jeho zavedení průběžnými úpravami, které prováděl "realizační tým ISIR". Z krajského soudu v Brně v tomto týmu pracovaly M. K. (následně vystřídána D. V.) a J. P. Kárně obviněný nebyl jako místopředseda soudu na využívání automatického přidělování insolvenčních věcí těmito pracovníci nikdy upozorněn. Tato otázka nebyla ani předmětem jednání na poradách místopředsedů krajských soudů pro obchodní úsek. Z vyjádření M. D. ze dne 30. 9. 2011 je zřejmé, že její sdělení nekoresponduje s tvrzením navrhovatele. Navrhovatel uvedl, že prostřednictvím automatického přidělování insolvenčních věcí bylo dne 4. 1. 2011 přiděleno 5 věcí, zatímco M. D. uvedla, že systém automatického přidělování insolvenčních věcí byl použit pouze pro nově otevřené senáty 29 a 30 Ins. Tato situace byla dle kárně obviněného způsobena postupem tehdejší pracovníce správy sítě, D. V., která systém automatického přidělování věcí spustila, aniž na to někoho upozornila.

Krajský soud v Brně využíval při přidělování věcí systém ručního přidělování. Jeho podstata je v zásadě identická se systémem automatického přidělování insolvenčních věcí. Rozhodujícím údajem pro určení zákonného soudce je pořadí, v jakém jsou příchozí návrhy opatřeny prezenčním razítkem soudu s uvedením dne, hodiny a minuty podání. Tento údaj určuje i při využití automatického přidělování věcí pracovníce podatelny soudu, nikoliv softwarový systém – ten pouze následně určí (na základě uvedených údajů) pořadové číslo senátu.

Kárně obviněný zdůraznil, že povinnost a odpovědnost za rozvrh práce leží na předsedovi soudu, nikoliv na kárně obviněném. Metodika rejstříku ministerstva

spravedlnosti (ISIR) nemůže být pro předsedu soudu závazná. Stávající postup při přidělování věcí byl způsobilý naplnit princip zákonného soudce.

Ad 4)

V tomto bodu kárně obviněný opět namítá opožděnost návrhu na zahájení řízení. Odkazuje přitom na § 1 odst. 8 Instrukce Ministerstva spravedlnosti č. 505/2001-Org, ze dne 3. 12. 2001, kterou se vydává Vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy (dále jen "kancelářský řád"). Dle tohoto ustanovení je předseda krajského soudu povinen zaslat do 20. prosince každého roku schválený rozvrh práce ministerstvu spravedlnosti, stejně je povinen jej informovat v průběhu roku o jeho případných změnách. Ministerstvo sleduje postup okresních, krajských a vrchních soudů při tvorbě a změnách rozvrhu práce, vydané rozvrhy práce a rozdělování věcí podle rozvrhu práce. Rozvrh práce KS v Brně pro rok 2011 byl do datové schránky ministerstva doručen dne 28. 12. 2010.

Nejméně od tohoto data byl tedy navrhovateli znám text rozvrhu práce, včetně napadené pasáže. Při řádném výkonu dohledové činnosti mohl navrhovatel nyní vytýkaný nedostatek zjistit dne 29. 12. 2010. Subjektivní lhůta pro podání návrhu na zahájení kárného řízení ohledně tohoto skutku uplynula dne 29. 6. 2011, přičemž návrh byl podán dne 29. 9. 2011.

Kárně obviněný místopředseda soudu doplnil své stanovisko podáním ze dne 10. 1. 2012, v němž zdůraznil své pracovní vytížení a odborné aktivity. Uvedl, že i přes povinnosti místopředsedy soudu dosahoval srovnatelných výkonů s kolegy, kteří tyto povinnosti neměli. Zastavení nápadu v lednu a únoru 2010 nebylo výrazem jeho libovůle, nýbrž odpovědnosti řádně plnit povinnosti soudního funkcionáře i soudce. Své vyjádření dokládá rozsáhlými přílohami o přehledu rozhodnutých věcí v jeho soudním oddělení i ostatních soudců, o rozsahu jeho pracovních aktivit. Návrhy důkazů ohledně jeho pracovního vytížení předložil též v podobě souborů uložených na nosiči CD.

Kárně obviněný považuje návrh kárného opatření v podobě odvolání z funkce soudce za krajní a nepřiměřený. Navrhovatel mu vytýká porušení práva na zákonného soudce – to samo o sobě je určeno k dosažení spravedlivého rozhodnutí. Spravedlnost v konkrétním případě nebyla odepřena. Porušení práva na zákonného soudce by nemělo být přeceňováno, neboť přidělení věci zákonnému soudci samo o sobě nezaručuje, že spravedlnost bude poskytnuta. V absolutním pojetí naplnění principu zákonného soudce by nebylo možné, aby funkcionář soudu mohl rozhodnout o přidělení věcí, což je v některých evropských zemích běžné a není to považováno za porušení práva na spravedlivý proces. Navrhovatel by musel prokázat, že šlo o postup kárně obviněného naplňující znaky libovůle směřující k vyloučení věcně správného a spravedlivého rozhodnutí ve věci. Selhání kárně obviněného jako funkcionáře by nemělo bez dalšího

zpochybnit jeho postavení jako soudce. Za situace, kdy navrhovatelem nebylo prokázáno vadné rozhodnutí v předmětných věcech, je krajní opatření v podobě odvolání z funkce soudce neopodstatněné. V závěru proto kárně obviněný z uvedených důvodů navrhuje zproštění návrhu na zahájení kárného řízení, neboť zde uvedené skutky nejsou kárným proviněním.

III. Ústní jednání, dokazování

Předsedkyně senátu před zahájením ústního jednání konstatovala, že kárný senát rozhodl téhož dne v neveřejném zasedání o návrzích podaných navrhovatelem dne 16. 1. 2012 k Nejvyššímu správnímu soudu. V podání označeném jako "doplnění návrhu na zahájení kárného řízení" je navrhovatelem kárně obviněnému vytýkán další skutek – nečinnost ve věci vedené Krajským soudem v Brně pod sp. zn. KSBR 39 INS 1832/2011, a to v období od 16. 2. do 8. 7. 2011. Stejného dne byla v souvislosti s uvedeným podáním doručena také žádost navrhovatele na odročení jednání za účelem zachování lhůty pro přípravu jednání kárně obviněného v souvislosti s nově vytýkaným skutkem. Kárný senát rozhodl, že o těchto dvou návrzích, tzn. o původním návrhu ze dne 27. 9. 2011 a o novém podání nebude vedeno společné řízení. V souvislosti s tímto rozhodnutím kárný senát dále rozhodl, že žádost navrhovatele ze dne 16. 1. 2012 o odročení tohoto ústního jednání se zamítá.

Po zahájení jednání navrhovatel přednesl návrh shodně s jeho písemným vyhotovením. Jednání kárně obviněného v řízení dlužníka Javořice, a.s., popsané v doplnění návrhu ze dne 17. 10. 2011, navrhovatel označil za samostatný skutek.

Kárně obviněný v rámci své výpovědi před soudem v podstatných bodech odkázal na písemné vyjádření.

K prvnímu bodu návrhu na zahájení kárného řízení, tj. k věci dlužníka Oděvní podnik, a.s., kárně obviněný zdůraznil, že v průběhu řízení až do podání odvolání v květnu 2010 nebyly zjištěny pochybnosti o řádném přidělení věci, přestože tato otázka byla (mimo jiné) předmětem přezkumu Vrchního soudu v Olomouci.

Ke druhému bodu návrhu kárně obviněný nad rámec písemného vyjádření poukázal na objektivní důvody k omezení nápadu pro jeho soudní oddělení. Tyto důvody spočívaly v mimořádném pracovním vytížení, které kárnému senátu ve svých podáních doložil. Za této situace nebyl schopen vyřizovat běžný nápad řádně a zejména ve lhůtách, které nařizuje zákon. Toto byl jediný důvod, který vedl k dočasnému zastavení nápadu nových věcí do jeho soudního oddělení 39 INS. Vrchní soud v Olomouci při posuzování otázky, zda byla věc rozhodována zákonným soudcem, v podobných případech rozhodl kladně,

například ve věci dlužníka KORFIL a.s. Kárně obviněný proto neměl pochybnosti o správnosti svého postupu.

Na dotaz předsedkyně senátu kárně obviněný uvedl, že dle jeho názoru jeho pokyn k dočasnému zastavení nápadu nelze považovat za změnu rozvrhu práce, ale využití pravidla obsaženého v tomto rozvrhu, které bylo určeno pro řešení určitých situací. Toto pravidlo bylo v minulosti využito například i v případě JUDr. H. (odd. 27 INS), která byla ze zdravotních důvodů dlouhodobě nepřítomna. Pokyn k zastavení nápadu do jejího senátu byl též udělen pouze ústně. Kárně obviněný se považoval za místopředsedu oprávněného v souladu s bodem 7/ textové části rozvrhu práce pro obchodní úsek takový pokyn vydat namísto předsedy soudu. Toto oprávnění dovozoval od svého postavení místopředsedy soudu pro obchodní úsek. Odvolával se na vlastní vyjádření předsedy krajského soudu ze dne 23. 9. 2011, dle něhož bylo řízení obchodního úseku zcela svěřeno do pravomoci místopředsedy pro tento úsek, a takto bylo také v praxi vykonáváno.

Kárně obviněný byl předsedkyní senátu upozorněn na úvod rozvrhu práce, v němž jsou uvedena obecná pravidla pro zastupování předsedy soudu. Dále mu byla k vyjádření předestřena skutečnost, že v rozvrhu práce pro trestní úsek, kde je upraveno podobné pravidlo pro rozhodnutí předsedy, případně místopředsedy soudu o zastavení nápadu v určitých případech, je používán ve spojení s místopředsedou výslovně pojem „místopředseda pro věci trestní“, zatímco v textové části rozvrhu práce pro obchodní úsek je v citovaném ustanovení uveden pouze pojem „příslušný místopředseda“. Kárně obviněný k tomu uvedl, že se považoval za pověřeného řídit obchodní úsek, včetně insolvenčního oddělení, v souvislosti s tím dovozoval i své oprávnění rozhodovat o dočasném pozastavení nápadu dle bodu 7/ textové části rozvrhu práce soudu pro obchodní úsek. Uvedené rozdíly ve specifikaci místopředsedů v textových částech rozvrhu práce pro různá soudní oddělení si neuvědomoval, nebyl na ně nikdy upozorněn.

K jednání vytýkanému v dalších bodech návrhu na zahájení řízení se kárně obviněný vyjádřil pouze stručně. K systému ISIR zdůraznil, že žádná závazná právní norma nezavazuje k jeho povinnému využívání.

Po ukončení výsledku kárně obviněného kárný senát přistoupil k výsledku jednotlivých svědků:

Předseda Krajského soudu v Brně, JUDr. J. P., na dotaz navrhovatele potvrdil své vyjádření podané v průběhu kontroly ministerstva u krajského soudu, dle něhož o systému automatického přidělování insolvenčních věcí nebyl nikým informován, o možnostech jeho používání se dozvěděl až v průběhu zmíněné kontroly. O pochybnostech ohledně správného přidělení věci dlužníka Oděvní podnik, a.s. se dozvěděl až z rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci, vydaného v řízení o žalobě pro zmatečnost, tj. v květnu

roku 2011. Dle jeho názoru by v případě přetížení některého ze soudců měl být návrh na dočasné zastavení nápadu projednán na poradě vedení; po zjištění, že důvod je objektivní, by měla být vydána změna rozvrhu práce. Ustanovení bodu 7/ textové části rozvrhu práce pro rok 2010 pro obchodní úsek mělo dle jeho názoru sloužit pro řešení výjimečných situací, kdy je nutno rychle vyřešit situace vzniklé v důsledku nepřítomnosti soudce. Proto je zde založeno právo předsedy či pověřeného místopředsedy soudu v určitých případech vydat rozhodnutí o nepřidělování nových věcí. Jedná se v podstatě vždy o změnu rozvrhu práce, jen je pro ni stanovena tato výjimečná forma. V roce 2010 nebyla v rozvrhu práce forma pokynu k zastavení nápadu určena, v roce 2011 již bylo stanoveno, že tento pokyn musí být písemný a uchovává se jako příloha rozvrhu práce. Pokud je v bodu 7/ citované části rozvrhu práce uvedeno, že pokyn má v případě nepřítomnosti předsedy soudu vydat příslušný místopředseda, určuje se to podle obecných ustanovení o zastupování funkcionářů soudu, která jsou v úvodu rozvrhu práce.

Svědkyňe M. D., dozorčí úřednice krajského soudu od roku 1992, ve své svědecké výpovědi popsala okolnosti spuštění automatického systému přidělování insolvenčních věcí v lednu 2011. Systém začal přidělovat věci od nesprávného oddělení, nepřiděloval všem senátům. Nepřidělené věci se začaly hromadit, aby bylo možno stihnout jejich přidělení a zveřejnění návrhů ve stanovené lhůtě, systém byl vypnut. K dotazu ohledně přidělení věci dlužníka Oděvní podnik, a.s. uvedla, že přidělení této věci v průběhu roku 2010 v rámci prověrky kontrolovala a označila jej za správné. Věc dlužníka Javořice, a.s. měla být dle rozvrhu práce přidělena do oddělení 40 INS, neboť toto oddělení rozhodovalo i o předchozím návrhu ve věci stejného dlužníka. Již při původním přidělení však nebylo dobře posouzeno koncernové propojení společnosti Javořice, a.s. se společností CE WOOD, a.s., o které rozhodoval Mgr. K. Na návrhu byla poznámka „předat 39 Ins“, Mgr. K. po dotazu zástupkyně vedoucí podatelny potvrdil, že mu tato věc má být přidělena.

J. R. jako svědkyně popsala postup dodržovaný při přidělování nových insolvenčních věcí. Uvedla, že po doručení nových návrhů soudu musely být srovnány podle času jejich přijetí, včetně věcí, které byly doručeny na pobočky. Vždy se též prováděla lustrace, zda o dlužníkovi či jeho manželovi není vedeno jiné řízení, zda není členem koncernu, případně zda podání z jiného důvodu souvisí s jiným zahájeným řízením. Pokud by svědkyně měla pochybnosti ohledně správného přidělení věci, obrátila by se na kárně obviněného jakožto místopředsedu dotyčného soudního úseku. Svědkyně popřela, že by při přidělení věci dlužníka Oděvní podnik, a.s. došlo k intervenci ze strany kárně obviněného.

Navrhovatel dále žádal provést listinné důkazy. Jednalo se o tyto listiny:

- Zpráva z prověrky provedené ministerstvem u KS v Brně, sp. zn. MSp 151/2011-OD-ST, závěry zde uvedené byly promítnuty při sepsání kárného návrhu;

- Záznam z projednání zjištění z prověrky odboru dohledu MSp u vyššího podacího místa pro insolvenční KS v Brně z 23. 9. 2011 - tomuto projednání byli přítomni pracovníci odboru dohledu MSp, za KS v Brně předseda soudu JUDr. J. P., který odpovídal na jejich dotazy;

- Usnesení Vrchního soudu v Olomouci č. j. 12 VSOL 2/2011-303 ze dne 6. 4. 2011: Vrchní soud rozhodoval ve věci dlužníka Oděvní podnik, a.s. o odvolání věřitele PYRGHOS LEFKOS a.s. v řízení o žalobě pro zmatečnost. Věřitel spatřoval zmatečnost v nesprávném obsazení soudu při řízení v prvním stupni, ve věci rozhodoval soudce Mgr. J. K. v senátu 39 Ins, přestože tato věc neměla být dle platného rozvrhu práce přidělena tomuto senátu. Vrchní soud se v odůvodnění rozhodnutí podrobně zabýval okolnostmi přidělení této věci do senátu 39 Ins. Při dokazování konstatoval přehled insolvenčních věcí napadených dne 18. 1. 2010 u KS v Brně a na základě důkazů dospěl k závěru, že dle platného rozvrhu práce byla při přidělení věci dlužníka Oděvní podnik, a.s. vynechána soudní oddělení 32 Ins, 37 Ins a 38 Ins, která byla v rámci "velkého kolečka" na řadě v přidělení nového nápadu. Pro jejich vynechání přitom nebyl žádný rozvrhem práce předpokládaný důvod, neboť v případě předmětného návrhu se jednalo o prostý insolvenční návrh, bez návrhu na povolení reorganizace (pro které je stanovena specializace pouze pro některé senáty). Vrchní soud na základě uvedených skutečností konstatoval, že zmatečnost řízení byla prokázána, neboť insolvenční návrh dlužníka nebyl přidělen v souladu s tehdy účinným rozvrhem práce, a Mgr. J. K. nelze považovat za zákonného soudce. Aplikace rozvrhu práce byla dle VS ve zkoumaném období přinejmenším nedůsledná, což vyvolává nemalé pochybnosti o řádném přidělování věcí (nejenom předmětného návrhu) do jednotlivých soudních oddělení.

- Rozvrh práce KS v Brně pro rok 2010 a 2011

- Výpis ze systému ISIR ze dne 15. 6. 2011, obsahující výčet věcí přidělených v lednu 2010 soudnímu oddělení 39 Ins. Na jeho základě lze konstatovat, že v lednu 2010 bylo tomuto oddělení přiděleno 5 věcí, což nebylo mezi účastníky sporné.

- Vyjádření M. D., dozorkyně úřednice KS Brno, adresované předsedovi KS v Brně ze dne 30. 9. 2011. M. D. se zde vyjadřovala k přidělování věcí na insolvenčním úseku u KS v Brně, shodně s tím, co uvedla ve své svědecké výpovědi.

- Záznam o dalších zjištěních ve věci prověrky Ministerstva spravedlnosti u KS v Brně ze dne 3. 10. 2011 – podání informací J. R. a M. D. Jmenované odpovídaly na dotazy pracovníků ministerstva, sdělené informace byly zapracovány do doplnění kárného návrhu.

Dále byly při jednání konstatovány listiny, kterými navrhl provést důkaz kárně obviněný:

- Dokumentace ze spisu KS v Brně **sp. zn. 39 INS 398/2010:**

Dne 18. 1. 2010 v 13.25h byl u KS v Brně podán insolvenční návrh dlužníka Oděvní podnik, a.s. Věc byla přidělena do senátu 39 Ins pod sp. zn. 39 INS 398/2010. Otázka správnosti přidělení věci byla (mimo jiné) prověřena v odvolacím řízení u Vrchního soudu v Olomouci, který v rozhodnutí ze dne 7. 7. 2010, č. j. 3 VSOL 3/2010-B-256 neshledal ohledně přidělení věci pochybení. V řízení o žalobě pro zmatečnost, v rozhodnutí o odvolání č. j. 12 VSOL 2/2011- 303 ze dne 6. 4. 2011, však Vrchní soud v Olomouci svůj závěr o správnosti přidělení věci přehodnotil a označil Mgr. K. za nezákonného soudce (srovnej výše důkaz navrhovatele ad třetí odrážka).

- Dokumentace spisu vedeného KS v Brně pod **sp. zn. 39 INS 4769/2008:**

V tomto řízení Vrchní soud v Olomouci jakožto odvolací soud akceptoval stejný postup při přidělení věci.

- Podání Mgr. K. ze dne 25. 10. 2011 ohledně přidělení věci 39 INS 1490/2010, adresované předsedovi KS v Brně ohledně přidělení věci dlužníka Javořice, a.s.

- Doplnění stanoviska kárně obviněného ze dne 10. 1. 2012 – důkazy o pracovní vytíženosti kárně obviněného, tj. přehled jeho činností z titulu jeho funkce místopředsedy, doklady o dalších aktivitách, přehled výsledků propočtu výkonnosti soudců KS v Brně.

Účastníky řízení byly navrženy další důkazy, a to jak listinami, tak výslechy svědků. Při ústním jednání po shrnutí všech dosud zjištěných skutečností však od návrhu na jejich provedení ustoupili, zejména z důvodu jejich nadbytečnosti.

Navrhovatel ve své závěrečné řeči shrnul zjištěné skutečnosti, které dle jeho názoru plně prokazují tvrzení obsažená v návrhu na zahájení kárného řízení, a to ve všech jeho bodech.

Obhájce kárně obviněného v závěrečné řeči zdůraznil nezávaznost používání rejstříku ISIR pro soudy a obecnou podstatou práva na zákonného soudce. V případě přidělení věci dlužníka Oděvní podnik, a.s. existovaly právně relevantní důvody pro přidělení této věci do senátu kárně obviněného. Jednalo se pouze o otázku právního výkladu posouzení správnosti přidělení, přičemž krajský soud i vrchní soud nejprve dospěly k závěru, že přidělení věci proběhlo bez pochybení. V dalším řízení byl pak tento názor změněn, což jednoznačně prokazuje, že existovalo více relevantních právních výkladů. Návrh na zahájení řízení zcela postrádá tvrzení ohledně zavinění kárně obviněného za tohoto jednání. K tvrzení o nezákonném zastavování nápadu obhájce kárně obviněného zdůraznil jeho motivaci pro toto jednání, tj. profesní přetíženost a nemožnost vést řízení ve stanovených lhůtách. Nejednalo se o libovůli. Ze všech důvodů uvedených v písemném

vyjádření i vyslovených při jednání kárně obviněný navrhl vydání rozhodnutí o zproštění kárného obvinění v plném rozsahu. Totéž navrhl také v rámci posledního slova.

IV. Hodnocení důkazů

Kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání po pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu. Nejprve byl z úřední povinnosti (i vzhledem k námitkám kárně obviněného) povinen ověřit zachování subjektivní i objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení řízení. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. musí být tento návrh podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu (subjektivní lhůta). Kárně obviněný namítal opožděnost návrhu v jeho bodu 1) a v bodu 4).

Dle názoru kárně obviněného se navrhovatel o nesprávném přidělení věci dlužníka Oděvní podnik, a.s. musel dozvědět již v okamžiku, kdy tento závěr vyslovil Krajský soud v Brně ve svém rozhodnutí ze dne 13. 12. 2010, č. j. 24 ICM 1452/2010-153. Toto rozhodnutí bylo zveřejněno dne 13. 12. 2010 v insolvenčním rejstříku a bylo též medializováno. Nejpozději se pak o nesprávném přidělení věci navrhovatel měl dozvědět dne 6. 4. 2011, po vydání potvrzujícího rozhodnutí odvolacího soudu. Podle názoru kárně obviněného tak začala subjektivní lhůta pro podání návrhu na zahájení kárného řízení pro nesprávné přidělení věci dlužníka Oděvní podnik, a.s. běžet dne 14. 12. 2010 a uplynula dne 14. 6. 2011.

Kárný senát se s uvedenou úvahou neztotožnil. Subjektivní lhůtu v kárném řízení je nutno odvozovat od okamžiku, kdy se navrhovatel o jednání, pro které se rozhodl kárné řízení zahájit, skutečně dozvěděl, případně od okamžiku, kdy mu informace o tomto jednání byly předloženy v takové formě, že mohl toto jednání bez pochybností identifikovat. Za takový okamžik nelze dle názoru kárného senátu bez dalšího považovat vyslovení určitého závěru v odůvodnění rozhodnutí soudu, přestože obsah tohoto rozhodnutí je možno zjistit z veřejně přístupného rejstříku. Kárně obviněný neprokázal, že by se navrhovatel o obsahu rozhodnutí krajského či vrchního soudu dozvěděl dříve než v květnu 2011, jak uvedl navrhovatel ve svém návrhu. Kárný senát proto z uvedených důvodů považoval subjektivní lhůtu pro podání prvního bodu návrhu na zahájení kárného řízení za zachovanou.

K opačnému závěru však kárný senát dospěl ohledně běhu subjektivní lhůty v případě bodu 4) návrhu. Kárně obviněnému je navrhovatelem vytýkáno jednání, kterého se měl dopustit v souvislosti s přijetím rozvrhu práce Krajského soudu v Brně pro rok 2011. Z důkazů předložených kárně obviněným a nezpochybněných navrhovatelem bylo ověřeno, že uvedený rozvrh práce byl v souladu s § 1 odst. 8 Instrukce Ministerstva spravedlnosti č. 505/2001-Org, ze dne 3. 12. 2001, kterou se vydává Vnitřní a kancelářský

řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, zaslán ministerstvu spravedlnosti, a to dne 28. 12. 2010; stejného dne byl doručen do jeho datové schránky. Nejméně od tohoto data byl tedy navrhovatel znám text rozvrhu práce, včetně jeho napadené části. V tomto případě je nutno konstatovat, že navrhovatel měl nepochybně možnost se s napadeným ustanovením rozvrhu práce seznámit. Pokud ministerstvo spravedlnosti upravilo povinnost soudů předložit každoročně v určitém termínu návrhy rozvrhů práce, předpokládá se, že tak činí z důvodů seznámení se s obsahem předkládaných dokumentů. Nastavení kontrolních a informačních mechanismů, které by vedly k systematickému prověření zaslaných dokumentů a předání informací příslušným osobám, je interní věcí každé instituce, a nelze připustit výklad, že by nevytvoření či selhání takového vnitřního systému mohlo mít vliv na běh subjektivní lhůty v kárném řízení, která je významným ochranným prvkem pro kárně obviněného. Kárný senát tak dospěl k závěru, že pokud subjektivní lhůta pro podání návrhu na zahájení kárného řízení ohledně tohoto skutku započala běžet dnem 29. 12. 2010 a pokud byl návrh na zahájení kárného řízení podán dne 29. 9. 2011, pak je zjevné, že se tak stalo až po uplynutí šestiměsíční subjektivní lhůty, a že tedy v této části je podaný návrh dle citovaného ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. opožděný.

V bodech 2) a 3) bylo navrhovatelem vytýkané jednání zjištěno dne 26. 9. 2011, subjektivní lhůta tedy byla zachována.

Objektivní lhůta byla zachována ve všech bodech návrhu na zahájení kárného řízení, neboť ke všem vytýkaným skutkům došlo v časovém rámci tří let od podání návrhu, tj. v období od 29. 9. 2008 do 29. 9. 2011.

Předmětem dokazování a následného hodnocení ze strany kárného senátu tedy bylo tvrzení navrhovatele uvedené pod body 1) až 3) návrhu na zahájení řízení, přičemž kárný senát dospěl k následujícím závěrům:

Ad 1)

K tvrzení navrhovatele, že kárně obviněný připustil jako místopředseda KS v Brně, aby insolvenční návrh dlužníka Oděvní podnik, a.s. byl v rozporu s platným rozvrhem práce KS pro rok 2010 přidělen do soudního oddělení 39 Ins, tj. jeho vlastního oddělení, kárný senát předně poukazuje na stručnost a obecnost tohoto skutkového vymezení. Navrhovatel pouze konstatuje, že kárně obviněný připustil přidělení předmětného návrhu v rozporu s rozvrhem práce do jeho vlastního oddělení, aniž však blíže specifikuje roli kárně obviněného při tomto postupu, a zejména neuvádí příčinnou souvislost důsledku nesprávného přidělení věci s jednáním kárně obviněného a jeho zaviněním. Je nutno zdůraznit, že kárné řízení je specifickým druhem sankčního řízení, ve kterém musí být dodržovány základní principy trestního řízení, mimo jiné i vázanost soudu skutkovým vymezením provedeným navrhovatelem v návrhu na zahájení řízení. Kárný senát může dospět k odlišnému právnímu hodnocení popsaného skutku, ale není oprávněn hodnotit a

klást kárně obviněnému za vinu jiné jednání, nežli vymezil v návrhu navrhovatel. I pokud by v průběhu kárného řízení vyšel najevo další skutek kárně obviněného, kterým by mohl naplnit skutkovou podstatu kárného provinění, kárný senát k němu nemůže bez řádného návrhu aktivně legitimovaného navrhovatele přihlédnout. Ohledně skutku popsaného navrhovatelem pod bodem 1) kárného návrhu tedy kárný senát hodnotil, zda tvrzené jednání kárně obviněného bylo v řízení prokázáno a zda jím bylo spácháno kárné provinění.

V řízení nebylo sporné, že Vrchní soud v Olomouci v usnesení sp. zn. 24 ICm 1452/2010, 12 VSOL 2/2011-303 ze dne 6. 4. 2011, konstatoval nesprávné přidělení této věci. Kárně obviněný však na svoji obhajobu odkazoval na existenci relevantních důvodů připouštějících i závěr o správnosti přidělení věci do oddělení 39 INS. Správnost přidělení předmětné věci ve stručnosti záležela na posouzení, zda návrh na zahájení insolvenčního řízení obsahoval i návrh na povolení reorganizace či nikoliv. Kárně obviněný odkazoval na existenci tohoto návrhu v obsahu podání, přestože tento nebyl výslovně uveden v jeho záhlaví. Navrhovatel tuto otázku v návrhu nijak nespecifikoval, omezil se pouze na konstatování, že návrh nebyl spojen s návrhem na povolení reorganizace. Skutek je navrhovatelem vymezen jako selhání dozoru kárně obviněného jakožto místopředsedy insolvenčního úseku, není zde však popsáno aktivní negativní jednání kárně obviněného ani jeho motivace. Za těchto okolností mohl kárný senát posuzovat pouze to, zda připuštěním nesprávného přidělení věci dlužníka Oděvní podnik, a.s. do senátu 39 INS mohl kárně obviněný naplnit skutkovou podstatu kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1, 2 zákona č. 6/2002 Sb. Dle těchto ustanovení je kárným proviněním soudce zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Kárným proviněním místopředsedy soudu je též zaviněné porušení povinností spojených s touto funkcí.

Pro toto posouzení bylo z hlediska kárného senátu podstatné, že otázka správnosti přidělení věci dlužníka Oděvní podnik, a.s. byla též předmětem rozhodování soudů v insolvenčním řízení, a to na několika stupních řízení. Ze spisu KS v Brně, vedeného pod sp. zn. 39 INS 398/2010, bylo při dokazování ověřeno, že Vrchní soud v Olomouci v rozhodnutí ze dne 7. 7. 2010, č. j. 3 VSOL 3/2010-B-256 podrobně rozebral postup při přidělování věci, shledal ho v souladu se zákonem i rozvrhem práce a Mgr. K. označil za zákonného soudce. Za těchto okolností je nutno přisvědčit tvrzení kárně obviněného, že posouzení správnosti přidělení předmětné věci bylo otázkou právního názoru a že zvolení chybného řešení nelze posuzovat jako libovůli či porušení povinností místopředsedy soudu či soudce.

Pro úplnost je pak třeba zdůraznit, že nelze vyloučit, že by místopředseda soudu nebo soudce nemohl jednáním, v jehož důsledku by byla věc nesprávně přidělena, naplnit

skutkovou podstatu kárného provinění. Navrhovatel by však musel učinit předmětem kárného řízení jednání, u něhož by popsal svévoli, zavinění, příčinnou souvislost jednání soudce s následkem, atd., a k tomuto tvrzení by musel nabídnout odpovídající důkazy. Jak je však uvedeno výše, k tomuto v projednávané věci nedošlo. Navrhovatelem vymezený skutek se týkal pouze obecných pochybností ohledně přidělení předmětné věci, nebyly zpochybňovány žádné úkony, které kárně obviněný místopředseda v takto přiděleném insolvenčním řízení činil.

Kárný senát vzhledem k uvedeným skutečnostem dospěl k závěru, že ohledně správnosti či nesprávnosti přidělení věci dlužníka Oděvní podnik, a.s. existovalo více relevantních výkladů, přičemž zvolením výkladu, který se nakonec ukázal nesprávným, nebyla bez dalšího naplněna skutková podstata kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1, 2 zákona č. 6/2002 Sb.

Ad 2)

Kárně obviněný jako místopředseda krajského soudu zodpovídající za obchodní úsek připustil, aby v rozporu s platným rozvrhem práce KS pro rok 2010 nebyly soudnímu oddělení 39 Ins, tedy jeho oddělení, v období od 18. 1. do 28. 2. 2010, s výjimkou šesti insolvenčních návrhů, přidělovány věci k vyřízení.

Ohledně tohoto jednání opět nebylo sporné, že kárně obviněný vydal ústní pokyn, na jehož základě mu byl v období od 18. 1. do 22. 2. 2010 zastaven nápad. Kárný senát pro úplnost konstatuje, že tvrzení navrhovatele o zastavení nápadu do 28. 2. 2010 kárně obviněný vyvrátil ve svém vyjádření a předložil důkazy o tom, že od 23. 2. byly do jeho senátu přidělovány nově napadlé věci. Navrhovatel s tímto tvrzením ani s důkazy nijak nepolemizoval, doba zastavení nápadu byla tedy kárným senátem korigována na období od 18. 1. do 22. 2. 2010. Jedná se o skutečnost, která nijak neovlivnila rozhodování o důvodnosti návrhu a kárném provinění v případě tohoto bodu návrhu.

Kárný senát byl tedy povinen posoudit, zda vydáním ústního pokynu k zastavení nápadu v jeho oddělení 39 Ins mohl kárně obviněný naplnit znaky skutkové podstaty kárného provinění uvedené v § 87 odst. 1, 2 zákona č. 6/2002 Sb. (citace viz výše). Kárně obviněný se cítil být k vydání tohoto pokynu oprávněn na základě ustanovení bodu 7/ textové části rozvrhu práce pro obchodní úsek [*Věci, které nemohou být soudci přiděleny z důvodu déle trvající absence a věci již přidělené, které soudce nemůže projednávat (déle trvající absence, podjatost, apod.), se přidělí jinému soudci v příslušné soudní kanceláři. Není-li možno tímto způsobem věci přidělit jinému soudci v příslušné soudní kanceláři, přidělí se dalšímu soudci v pořadí podle přílohy č. 1, č. 1a) nebo č. 2 nebo č. 3. nebo č. 3a) – nerozhodne-li v odůvodněných případech předseda a v době jeho nepřítomnosti příslušný místopředseda soudu jinak. O tom, jde-li o déle trvající absenci, není-li tak stanoveno právním předpisem, přísluší rozhodnout předsedovi KS v Brně (v době jeho nepřítomnosti příslušnému místopředsedovi),*

který v těchto případech dá pokyn podatelně k zastavení nápadu příslušnému soudci a k postupu podle tohoto bodu.“]. Z tohoto znění kárně obviněný dovozoval možnost zastavení nápadu, přičemž pokud forma pokynu pro jeho zastavení nebyla blíže upravena, mohlo jít i o ústní pokyn.

Kárný senát však na základě dokazování provedeného rozbořem rozvrhu práce krajského soudu pro rok 2010 dospěl k jinému názoru. Ve věci není podstatné, zda byl Mgr. K. přetížen či nikoliv, tj. naplnění věcné podmínky k zastavení nápadu dle citovaného ustanovení, ale to, zda on osobně byl oprávněn tyto pokyny vydávat. Dle citovaného bodu 7/ textové části rozvrhu práce pro obchodní úsek může o změně v přidělování věcí ve zde předpokládaných případech rozhodnout předseda soudu, v době jeho nepřítomnosti **příslušný místopředseda soudu**. Příslušným místopředsedou pro zastupování předsedy soudu však není pro tyto případy dle rozvrhu práce pro rok 2011 ustanoven místopředseda pro obchodní úsek. Pro takový výklad není v rozvrhu práce opora. Okruh působnosti a pravomocí funkcionářů soudu je uveden v úvodní části rozvrhu práce. Zde je uvedeno, na jakém úseku působí jednotliví místopředsedové soudu a jaké úkony jsou na základě své funkce oprávněni činit. Mgr. J. K. je zde uveden jako místopředseda pro úsek obchodněprávní, na tomto úseku plní úkoly soudního dohledu, poskytuje informace dle zákona č. 106/1999 Sb., určuje osoby pro funkce insolvenčního správce a rozhoduje o přikázání incidenčního sporu podle § 160 odst. 2 zákona č. 182/2006 Sb. v době nepřítomnosti předsedy soudu nebo bude-li touto činností předsedou soudu pověřen. Incidenčními spory jsou spory vedené v rámci insolvenčního řízení, jejichž výčet je uveden v § 159 insolvenčního zákona. Tato část rozvrhu práce je ukončena bodem "Zastupování předsedy soudu v době jeho nepřítomnosti". Dle tohoto ustanovení je pro rok 2010 pověřen zastupováním předsedy soudu JUDr. Petr Sladký, v době jeho nepřítomnosti je pověřen zastupováním nepřítomného předsedy další místopředseda, JUDr. Pavel Bachratý, a dále místopředsedové bez určení pořadí. Mgr. K. je určen jako zástupce předsedy v době jeho nepřítomnosti delší než 1 den pouze pro určování osob na funkce insolvenčních správců. V poslední části tohoto ustanovení jsou upřesněna pověření pro místopředsedy soudů, nejedná se však o obecné pověření ke změnám rozvrhu práce či udělování výjimek při přidělování věcí, ani v rámci jimi řízených úseků. Jestliže je tedy v bodu 7/ textové části pro obchodní úsek uvedeno, že předsedu soudu v době jeho nepřítomnosti zastupuje při výjimkách v přidělování věcí "příslušný místopředseda", dle citovaných pravidel pro zastupování se jednalo o místopředsedu JUDr. Sladkého, v době jeho nepřítomnosti JUDr. Bachratého, nikoliv přímo Mgr. K.

Kárně obviněný Mgr. K. přirovnal ve svém vyjádření bod 7/ textové části rozvrhu práce pro obchodní úsek, dle něhož dle vlastního vyjádření při zastavení nápadu postupoval, k úpravě přidělování věcí na trestním úseku. K této argumentaci je nutno zdůraznit, že v části rozvrhu práce pro trestní úsek je rozhodování o výjimečném přidělení v případě nepřítomnosti předsedy soudu zcela jednoznačně svěřeno **místopředsedovi soudu**

pro věci trestní (avšak i zde na základě pověření předsedy soudu). Kárně obviněný na svoji obhajobu uvedl, že příslušná část rozvrhu práce pro obchodní úsek nevylučuje udělení ústního pokynu ke změně přidělení věcí, čemuž lze jistě přisvědčit (byť to kárný senát nepovažuje za vhodnou formu úpravy). To však nic nemění na zásadní skutečnosti, že dle citovaného ustanovení rozvrhu práce jako místopředseda obchodního úseku nebyl "příslušným místopředsedou" zastupujícím předsedu soudu v době jeho nepřítomnosti. Pokyn ke změně přidělení věcí tedy vůbec nebyl oprávněn učinit, a to v žádné formě.

Pokyn k zastavení nápadu do oddělení 39 Ins pro období od 18. 1. do 22. 2. 2010 byl z jeho strany udělen v rozporu s platným rozvrhem práce pro rok 2010 a kárně obviněný jím překročil pravomoc svěřenou mu předsedou soudu v rozvrhu práce. Kárný senát tento skutek považoval za porušení povinností ve smyslu § 123 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a vyhodnotil jej jako kárné provinění. Přestože v řízení nebylo prokázáno, že by se ze strany kárně obviněného jednalo o zjevný úmysl (což ostatně navrhovatel ve svém návrhu opět ani netvrdil), podmínka zavinění je splněna, neboť postačí jakákoliv forma zavinění. Kárné provinění soudce lze spáchat i z nedbalosti. Kárně obviněný je místopředsedou soudu, zodpovědným za chod svěřeného oddělení, vykonávající v mezích zákona i státní správu soudů. K řádnému výkonu této funkce je tedy zcela nezbytné, aby si učinil jasno o rozsahu svých pravomocí. Pokud tak neučinil, nebo tak učinil nesprávně, nelze to akceptovat, neboť bez toho nebyl bez jakýchkoliv pochybností schopen vykonávat řádně svoji funkci. Neujasněním si svých pravomocí pak kárně obviněný ohrozil také důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, a navrhovatelem popsané jednání pod bodem 2) návrhu tedy kárný senát posoudil jako kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 i odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb.

Kárný senát pod tento bod návrhu zahrnul také tvrzení navrhovatele obsažené v podání nazvaném jako „Doplnění kárného návrhu“ ze dne 17. 10. 2011, neboť dospěl k závěru, že se formálně ani obsahově nejedná o vytyčení nových skutků. Navrhovatel v uvedeném podání konstatoval informace zjištěné od M. D. a J. R., neprovedl však jejich shrnutí v podobě formulace nového skutku, pro který se podává návrh na zahájení kárného řízení. Kárný senát dospěl k závěru, že zde uvedené skutečnosti lze považovat za doplnění bodu ad 2). Ohledně přidělení věci dlužníka Javořice, a.s. pak kárný senát obdobně odkazuje na odůvodnění rozhodnutí k bodu ad 1). I zde platí, že kárně obviněný místopředseda soudu uvedl důvody, na základě kterých považoval přidělení této věci do oddělení 39 Ins za správné, odpovídající pravidlům formulovaným v rozvrhu práce. Kárný senát ověřil, že jeho vysvětlení přidělení může mít racionální základ, tj. napravení předchozího nesprávného přidělení. Jak bylo konstatováno u bodu 1), zaujetím nesprávného právního názoru nemůže být bez dalšího naplněna skutková podstata kárného provinění, navrhovatel netvrdil žádné další skutečnosti osvědčující záměr chybného přidělení věci ani případný další nestandardní postup v tomto insolvenčním řízení.

Ad 3)

Kárně obviněný neinformoval od zavedení systému ISIR umožňujícího automatizované přidělování nápadu v insolvenční agendě až do srpna 2011 předsedu krajského soudu o možnosti jeho využívání. Po provedení prověrky pracovníky odboru dohledu ministerstva spravedlnosti dne 4. 8. 2011 kárně obviněný soudce informoval předsedu soudu vědomě nesprávně, stejně jako pracovníky odboru dohledu, že ISIR byl u krajského soudu testován, ale musel být vypnut z důvodu jeho nedostatků. Ve skutečnosti byl automatizovaný systém spuštěn u příslušného krajského soudu pouze dne 4. 1. 2011 od 7.46h do 8.41h a celkem bylo za jeho spuštění přiděleno 5 věcí.

Před vlastním posouzením tohoto bodu návrhu považuje kárný senát za vhodné stručně definovat systém ISIR – Informační systém insolvenčního rejstříku. Jedná se o informační systém veřejné správy, jehož správcem je Ministerstvo spravedlnosti. Obsahuje seznam insolvenčních správců, seznam dlužníků a insolvenční spisy. Cílem projektu je vytvoření informačního systému, který bude pro uživatele vykonávat činnosti související s vyřizováním insolvenčního spisu, spravovat rejstřík insolvenčních správců, publikovat informace o probíhajících řízeních a zároveň bezpečným způsobem zpřístupňovat prostřednictvím internetu publikované informace veřejnosti. První fáze projektu ISIR proběhla v říjnu 2006, následná implementace v období září 2007 - únor 2008.

Navrhovatel vytýkal kárně obviněnému, že neinformoval předsedu soudu o zavedení a možnostech tohoto systému a dále že mu uvedl nepravdivé důvody ohledně testování. Kárně obviněný naproti tomu namítal, že mu není známa právní povinnost ukládající předat tyto informace předsedovi soudu.

Ohledně takto formulovaného skutku kárný senát dospěl k závěru, že případnou nesprávnou komunikací ze strany místopředsedy vůči předsedovi soudu a pracovníkům ministerstva spravedlnosti nebyla bez přistoupení dalších skutečností (které však navrhovatelem nebyly tvrzeny) naplněna skutková podstata kárného provinění. Řádný provoz tohoto systému, který má zajišťovat transparentní průběh insolvenčního řízení, je společným zájmem ministerstva spravedlnosti jakožto vrcholného orgánu státní správy, a též zájmem předsedy krajského soudu i jeho místopředsedy pro obchodní úsek. Chyby v komunikaci ohledně provozu a funkce systému ISIR jsou podnětem k revizi řídicích a kontrolních mechanismů uvnitř soudu, jakož i ve vztahu ministerstvo spravedlnosti – krajský soud. Kárný senát zde opět odkazuje na náležitosti kárného návrhu, zejména na formulaci skutků, pro které bylo zahájeno kárné řízení.

V daném případě je pod bodem 3) návrhu popsáno jednání kárně obviněného soudce, u něhož však není uvedeno a není zřejmé, jakým konkrétním způsobem jím měla být

naplněna skutková podstata kárného provinění. Z těchto důvodů proto kárný senát dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by vytýkaný skutek byl kárným proviněním.

Ad 4)

Jak je uvedeno výše, v tomto bodě shledal kárný senát návrh dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. opožděný, řízení tedy v souladu s § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavil.

V. Závěr

Jednání kárně obviněného místopředsedy soudu uvedené pod bodem 2) návrhu na zahájení řízení bylo z výše uvedených důvodů kárným senátem shledáno jako kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1, 2 zákona č. 6/2002 Sb. Kárných obvinění pro skutky vymezené návrhovatelem pod body 1) a 3) návrhu byl kárně obviněný zproštěn, neboť v řízení bylo zjištěno, že tyto skutky nejsou kárným proviněním. Řízení o skutku pod bodem 4) pak bylo pro opožděnost zastaveno.

Shledání viny pouze v omezené části návrhu bylo nutno logicky promítnout i do rozhodnutí o uložení kárného opatření. Kárný senát dospěl k závěru, že povaha jednání, za které byl kárně obviněný shledán vinným, je velmi úzce spjata s jeho funkcí místopředsedy soudu, a považoval tedy za vhodné uložit mu kárné opatření dle § 88 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb. Vzhledem k závažnosti provinění, které mohlo mít v souvislosti s neujasněním pravomocí místopředsedy soudu velmi závažné důsledky, považoval kárný senát uložení důtky jakožto nejmírnějšího kárného opatření za nedostatečné. Přistoupil tedy k uložení v pořadí z hlediska přísnosti druhého kárného opatření, tj. odnětí zvýšení platového koeficientu za výkon místopředsedy soudu, a to na dobu 6 měsíců.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu